

ไปสร้างที่อื่นเถอะ

ผมดีใจครับ เวลาที่มีเรื่องอุทธรณ์เกี่ยวกับการที่ประชาชนใช้สิทธิเกี่ยวกับกฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการในการดูแลท้องถิ่นชุมชนของตนเอง ดีกว่าไม่พูดวันนี้แล้วไปรับผลกระทบวันหน้า ก็เลยรีบบอกเล่าให้ฟังเป็นประโยชน์ต่อประชาชนและหน่วยงานท้องถิ่น

นางสาวดาวเหนือมีหนังสือถึงนายกเทศมนตรีตำบลหนองเสือ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการศูนย์การเรียนรู้การจัดการขยะ และผลิตภัณฑ์เชื้อเพลิง (RDF) ขององค์การบริหารส่วนตำบลบึงบา รวม ๖ รายการ เช่น คำขออนุญาตขุดดิน ถมดิน เพื่อประกอบกิจการโรงคัดแยกขยะ รายงานการรับฟังความคิดเห็น เอกสารที่เกี่ยวกับการพิจารณาของเทศบาลในการออกใบอนุญาต ใบอนุญาตขุดดิน ถมดิน พร้อมเงื่อนไขแบบท้ายใบอนุญาต รายงานการประชุมสมัยสามัญ สมัยที่ ๒ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๐ วันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๖๐ เพื่อทราบรายละเอียดโครงการ และรายงานการประชุมระหว่างนายกเทศมนตรีตำบลหนองเสือ กับกลุ่มชาวบ้านผู้ร่วมคัดค้าน เทศบาลตำบลหนองเสือมีหนังสือแจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารทั้งหมด ๔ รายการ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยในรายการที่ ๒ คือรายงานการรับฟังความคิดเห็น ด้วยเหตุผลว่ายังไม่ได้รับแจ้งจากองค์การบริหารส่วนตำบลบึงบาและพนักงานจังหวัดซึ่งเป็นเจ้าของโครงการ และรายการที่ ๕ คือรายงานการประชุมสมัยสามัญ ว่าต้องรอให้สภาเทศบาลตำบลหนองเสือรับรองรายงานการประชุมก่อน แต่ต่อมาก็ได้มีหนังสือชี้แจงรายละเอียดข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ให้ผู้ร้องทราบ นางสาวดาวเหนือจึงมีหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ เทศบาลตำบลหนองเสือมีหนังสือชี้แจงว่า ได้มีหนังสือถึงสภาเทศบาลฯ ทราบว่า ต้องให้คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม และสภามีมติรับรองหรือแก้ไขในการประชุมครั้งต่อไปก่อน ซึ่งต่อมาประธานสภาเทศบาลฯ ได้มีหนังสือจัดส่งรายงานการประชุมครั้งดังกล่าวจำนวน ๒๓ แผ่น ให้นายกเทศมนตรีตำบลหนองเสือเรียบร้อยแล้ว หมายความว่าที่เคยแจ้งนางสาวดาวเหนือว่าต้องรับรองรายงานการประชุมก่อน ตอนนั้นก็รับรองแล้ว ถูกนะครับ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่มีจำนวน ๖ รายการ เทศบาลตำบลหนองเสือเปิดเผยข้อมูลข่าวสารไปแล้ว ๕ รายการ เหลือเพียงรายการที่ ๕ เพียงรายการเดียวที่ต้องพิจารณา คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาเห็นว่า รายงานการประชุมสภาเทศบาลตำบลหนองเสือสมัยสามัญ สมัยที่ ๒ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๖๐ เป็นข้อมูลการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติของสภาเทศบาลตำบลหนองเสือ ไม่มีอะไรที่เปิดเผยไม่ได้ตามมาตรา ๑๕ ประกอบกับสภาเทศบาลฯ ได้รับรองรายงานการประชุมครั้งดังกล่าวแล้ว การเปิดเผยนอกจากเป็นประโยชน์ต่อนางสาวดาวเหนือแล้วยังแสดงถึงความโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของสภาเทศบาลฯ อีกด้วย กรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาจากหลักอะไรครับ ผมเคยพูดไปแล้วแต่อยากให้หน่วยงานถือเป็นหลักในการพิจารณา คือ การปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้อง เรื่องนี้ครบเลยครับ จึงวินิจฉัยให้เทศบาลตำบลหนองเสือเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ รายงานการประชุมสภาเทศบาลตำบลหนองเสือ พร้อมทั้งรับรองสำเนาถูกต้องให้ด้วย

หากมีข้อสงสัยเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปได้ที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๓๘ www.oic.go.th

(สค ๘๓/๒๕๖๑)

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”

ไม่ต้องปิดพรอกรีบ

เดี๋ยวนี้หากจะส่งของรับพัสดุหรืออะไรก็แล้วแต่ในเรื่องไปรษณีย์ เราไม่ต้องไปติดต่อที่สำนักงานไปรษณีย์แล้วเพราะมีตัวแทนที่ได้รับแต่งตั้งจากบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด ทำให้เราสะดวกมากขึ้น แต่ก็มีกรณีของเสียหาย สูญหาย ถูกเปิด ใครรับผิดชอบ เรื่องนี้ขอข้อมูลข่าวสารอะไรบ้าง

นายนิติ ยังเป็นนักศึกษา มีหนังสือถึงหัวหน้าที่ทำการไปรษณีย์พัทยา บางแสน และศรีราชา เพื่อขอข้อมูลข่าวสาร ๒ รายการ คือ สถิติการร้องเรียนไปรษณีย์ไทย ในเขตพื้นที่พัทยา บางแสน และศรีราชา และสถิติการรับผิดชอบค่าเสียหายย้อนหลัง ๒ ปี แต่สำนักงานไปรษณีย์เขต ๒ มีหนังสือแจ้งปฏิเสธว่าเป็นข้อมูลในการใช้บริหารจัดการภายในองค์กรของบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด ไม่สามารถมอบให้บุคคลภายนอกได้ นายนิติจึงมีหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ สำนักงานไปรษณีย์เขต ๒ มีหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงสรุปว่า สำนักงานไปรษณีย์เขต ๒ เป็นหน่วยงานที่ถูกผ่านเรื่องให้ตรวจสอบเฉพาะบางเรื่อง จึงไม่ได้จัดทำสถิติไว้ ประกอบกับข้อมูลดังกล่าวหากบุคคลภายนอกนำไปเปิดเผยต่อคู่แข่งทางการค้า ที่ปัจจุบันมีบริษัทที่เปิดรับงานไปรษณีย์เอกชนหลายแห่ง จะส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นทางธุรกิจ การให้ข้อมูลแก่บุคคลภายนอกที่ไม่ใช่เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือหน่วยงานของรัฐต้องได้รับความเห็นชอบจากสำนักงานใหญ่ก่อน สำหรับเรื่องอุทธรณ์นี้บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด (สำนักงานใหญ่) ได้ส่งข้อมูลข่าวสารตามที่นายนิติมีคำขอเพื่อให้สำนักงานไปรษณีย์เขต ๒ ส่งให้คณะกรรมการวินิจฉัยฯ เพื่อประกอบการพิจารณาด้วย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเห็นว่า ข้อมูลสถิติการร้องเรียน และสถิติการรับผิดชอบค่าเสียหายของบริษัท ไปรษณีย์ไทย ในเขตพื้นที่พัทยา บางแสน และศรีราชา ย้อนหลัง ๒ ปี เป็นข้อมูลการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงานของรัฐ ไม่มีลักษณะอย่างใดที่เปิดเผยไม่ได้ ตามมาตรา ๑๕ ก็ควรเปิดเผยให้นายนิติทราบได้ จึงวินิจฉัยให้สำนักงานไปรษณีย์เขต ๒ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวพร้อมรับรองสำเนาถูกต้องให้นายนิติต่อไป

เมื่อส่งเอกสารให้กรรมการฯ พิจารณาแล้ว มีคำวินิจฉัยให้เปิดเผย หน่วยงานก็ต้องส่งข้อมูลข่าวสารให้ผู้ขอด้วยนะครับ เรื่องนี้สั้นๆ จำง่าย เป็นแนวประกอบการพิจารณาได้เลยครับ มีข้อสงสัยการปฏิบัติหรือจะใช้สิทธิตามกฎหมายนี้หรือไปได้ครับ “เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น” ติดต่ได้ที่ ๐ ๒๒๘๓

๔๖๗๘ www.oic.go.th

(ที่ สค ๔๕/๒๕๖๑)

เรื่องเกิดจากขยะ

เรื่องนี้พนักงานของเทศบาลรับเงินค่าเก็บขยะไปแล้ว ไม่นำเงินส่งนานถึง ๔ ปีงบประมาณ เป็นเรื่องผิดระเบียบราชการ แต่พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ ฯ ไม่เกี่ยวข้องตรงนั้น ทุกคนมีสิทธิได้รับข้อมูลข่าวสารเพื่อไปใช้คุ้มครองสิทธิของตัวเองได้

นายเยี่ยมได้มีหนังสือถึงนายกเทศมนตรีตำบลบางเมือง ขอเอกสารเกี่ยวกับคำสั่งให้خذใช้ค่าสินไหมทดแทน รวม ๔ รายการ คือ ๑) คำสั่งให้เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องทุกคนที่ต้องخذใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่เทศบาลตำบลบางเมือง พร้อมความเห็นของผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ ๒) หนังสือเทศบาลตำบลบางเมือง ที่ สป ๕๒๖๐๖/๓๙๘๓ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๙ ๓) หนังสือจังหวัดสมุทรปราการ ที่ สป ๐๐๒๓.๔/๑๔๑๓๑ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๙ ๔) คำสั่งเทศบาลตำบลบางเมืองในการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่ดำเนินการบังคับทางการปกครองที่เกี่ยวกับกรณีในข้อ ๒ และข้อ ๓ เพียง ๒ วัน เทศบาลตำบลบางเมืองมีหนังสือส่งเอกสารให้นายเยี่ยมทั้ง ๔ รายการ แต่ไม่จบครบเพราะในรายการที่ ๑ มีบางส่วนที่เห็นว่าเป็นเอกสารสิทธิ์ส่วนบุคคลไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลให้ได้ นายเยี่ยมจึงมีหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร เทศบาลตำบลบางเมืองมีหนังสือส่งข้อมูล ๔ รายการไปให้ประกอบการพิจารณา และชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่า กรณีดังกล่าวเกิดจากมีการตั้งบัญชีเงินขาดบัญชีจำนวน ๘ ราย เป็นเงิน ๘๓๖,๕๓๐ บาท เนื่องจากเจ้าหน้าที่จัดเก็บค่าขยะมูลฝอยไม่นำเงินส่งเป็นรายได้ของเทศบาลฯ ตั้งแต่ปีงบประมาณ ๒๕๔๑ - ๒๕๔๔ เทศบาลฯ ยังไม่ได้เรียกให้خذใช้ผู้ต้องخذใช้เงินบางรายเสียชีวิตไปแล้ว และเรื่องเงินขาดบัญชีล่วงพ้นสิบปีขาดอายุความที่จะดำเนินคดีทางกฎหมาย แต่ก็ได้ส่งสำเนาคำสั่งให้خذใช้ค่าสินไหมทดแทนให้กับทางราชการ และสำเนาคำวินิจฉัยของผู้ว่าราชการจังหวัด เฉพาะรายของนายเยี่ยมให้แล้ว เหลือเพียงเอกสารของผู้กระทำละเมิดรายอื่นๆ ซึ่งเทศบาลฯ พิจารณาเห็นว่า เป็นเอกสารสิทธิ์ของบุคคลอื่น เปิดเผยให้ไม่ได้ และถึงแม้นายเยี่ยมไม่ได้รับเอกสารของผู้กระทำละเมิดรายอื่น ๆ ก็ยังใช้เอกสารที่ส่งให้ไปแล้วได้แย้งข้อเท็จจริงในประเด็นเฉพาะตัวเองได้เพียงพอ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพิจารณาเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒, ๓ และ ๔ เปิดเผยให้ไปแล้วก็ไม่มีประเด็นต้องพิจารณา เหลือเพียงรายการที่ ๑ คำสั่งให้เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องกับโครงการดังกล่าวทุกคนต้องخذใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่เทศบาลตำบลบางเมือง และคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ว่าราชการจังหวัดที่วินิจฉัยอุทธรณ์เจ้าหน้าที่แต่ละคน เป็นข้อมูลข่าวสารการปฏิบัติราชการปกติของหน่วยงานของรัฐ ไม่มีข้อความอย่างใดที่เปิดเผยไม่ได้ ตามมาตรา ๑๕ พิจารณาแล้ว จึงวินิจฉัยให้เทศบาลตำบลบางเมือง เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ พร้อมรับรองสำเนาถูกต้องให้นายเยี่ยม

เรื่องนี้ได้ประโยชน์ทั้งในเรื่องกฎหมายข้อมูลข่าวสาร และเรื่องการบริหารงานของท้องถิ่น เพราะมีการปฏิบัติไม่ถูกระเบียบนานถึง ๔ ปี ขอให้ท้องถิ่นศึกษาเป็นแนวทางครับ มีข้อสงสัยการปฏิบัติหรือจะใช้สิทธิตามกฎหมายนี้หรือไม่หรือไปได้ครับ “เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น” อย่าลืมนะครับ ติดต่อหาหรือไปได้ที่ ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๘ www.oic.go.th

“ไม่ได้ข้อมูลที่ขอ บอก สขร. นะครับ”

(ที่ สค ๒๕๔/๒๕๖๑)

ผมเข้าบ้านไม่ได้

เรื่องนี้เหมือนกับเรื่องที่ผมเพิ่งเขียนไปเมื่อเดือนสิงหาคม ๒๕๖๑ เป็นเรื่องที่เขาขอสำเนาหนังสือที่ ตำรวจภูธรจังหวัด ส่งไปสถานีตำรวจอีกแห่งหนึ่ง แล้วได้รับการปฏิเสธ กรรมการวินิจฉัยฯ มีคำวินิจฉัยว่าให้เปิดเผย ไม่เป็นไรครับ หลายท่านอาจจะไม่เห็นเรื่องนั้น มาดูใหม่

นายตามีหนังสือถึงนายอำเภอเมืองลำปางเพื่อขอคัดสำเนาหนังสือ ที่ ลป ๐๑๑๘.๗(ศตธ.)/ ๑๗๔๐ ลงวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๑ เพื่อประกอบการพิจารณาข้อเท็จจริง อำเภอเมืองลำปางมีหนังสือแจ้งปฏิเสธ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารด้วยเหตุผลว่า สำเนาหนังสือตามที่ขอนั้นเกี่ยวเนื่องกับผลการพิจารณาของ คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง กรณีการออกโฉนดที่ดินทับทางสาธารณประโยชน์ ขวางทางเข้าที่ดินของนายตา ขณะนี้อยู่ระหว่างการสอบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการฯ จึงไม่อนุญาตให้เปิดเผยเพราะจะทำให้การบังคับใช้ กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ เป็นเหตุผลตามมาตรา ๑๕ (๒)

ในการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อำเภอเมืองลำปาง มี หนังสือส่งข้อมูลไปประกอบการพิจารณา และชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่า สำเนาหนังสือที่นายตามีคำขอนั้น เป็นหนังสือที่ศูนย์ดำรงธรรมอำเภอเมืองลำปาง แจ้งผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงต่อผู้ว่าราชการจังหวัดลำปาง ซึ่งไม่ได้แจ้งให้นายตาทราบโดยตรง และผลการตรวจสอบเกี่ยวเนื่องกับการพิจารณาของคณะกรรมการ สอบสวนข้อเท็จจริงกรณีร้องเรียนเรื่องออกโฉนดที่ดินดังกล่าว ซึ่งดำเนินการเสร็จสิ้นแล้วและรายงานต่อ ผู้ว่าราชการจังหวัดลำปางเพื่อทราบและพิจารณา จึงเห็นว่าเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๒) ที่เปิดเผยให้ ไม่ได้ตามที่แจ้งแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพิจารณาเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามที่นายตา มีคำขอคือ สำเนาหนังสืออำเภอเมืองลำปาง ที่ ลป ๐๑๑๘.๗(ศตธ.)/๑๗๔๐ ลงวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๑ เรื่อง แจ้งผลการดำเนินการต่อเรื่องร้องทุกข์/ร้องเรียน ที่นายอำเภอเมืองลำปาง รายงานต่อผู้ว่าราชการจังหวัดลำปาง เป็นข้อมูลข่าวสารการปฏิบัติราชการปกติของหน่วยงานของรัฐ ไม่มีข้อความอย่างใดที่เปิดเผยไม่ได้ ตามมาตรา ๑๕ พิจารณาแล้ว จึงวินิจฉัยให้อำเภอเมืองลำปาง เปิดเผยข้อมูลข่าวสารสำเนาหนังสือศูนย์ดำรงธรรมฉบับ ดังกล่าวพร้อมรับรองสำเนาถูกต้องให้นายตา

เรื่องนั้นนอกเหนือจากตัวข้อมูลข่าวสารที่เป็นเอกสารที่เกิดจากการปฏิบัติงานตามปกติของ หน่วยงานของรัฐแล้ว นายตาก็เป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียด้วย เพราะถูกออกโฉนดที่ดินขวางทางเข้าออกที่ดินของ ตัวเอง ควรได้รับข้อมูลข่าวสารเพื่อไปใช้ปกป้องคุ้มครองสิทธิของตัวเองต่อไป หากมีข้อสงสัยเกี่ยวกับการปฏิบัติ ตามกฎหมายฉบับนี้ หรือไปได้นะครับ ที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัด สำนักนายกรัฐมนตรี ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๘ www.oic.go.th (ที่ ศค ๒๘๓/๒๕๖๑)

“เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น”

อยากเก็บเรื่องของตัวเอง

วันนี้พาท่านผู้อ่านเข้าโรงพยาบาลครับ สังเกตจากข่าวประจำวันให้ดีๆ เวลาที่มีเรื่องคดีเรื่องใหญ่ๆ จะมีกรณีของการขอผลการตรวจรักษาหรือเวชระเบียนของผู้เสียหายจากโรงพยาบาล เพื่อไปใช้พิสูจน์เป็นหลักฐานประกอบคดี แต่เรื่องนี้น่าจะขอเก็บเป็นที่ระลึกครับ

นางปิ่นมีหนังสือถึงโรงพยาบาลศรีธัญญา เพื่อขอข้อมูลเกี่ยวกับเวชระเบียนของตัวเองทั้งหมด แต่โรงพยาบาลศรีธัญญาไม่มีหนังสือแจ้งปฏิเสธว่า เคยให้ข้อมูลเกี่ยวกับประวัติการรักษาแก่นางปิ่นแล้ว ครั้งนี้จึงไม่ให้ นางปิ่นจึงมีหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ผู้แทนโรงพยาบาลศรีธัญญาไปชี้แจงด้วยวาจาพร้อมหนังสือประกอบการชี้แจงว่า นางปิ่นเป็นโรคอารมณ์สองขั้ว ไปรักษาที่โรงพยาบาลศรีธัญญาตั้งแต่วันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๔๘ และไปติดต่อกครั้งสุดท้ายเมื่อวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๖๐ จากการทดสอบทางจิตวิทยาพบลักษณะความรู้สึกละมุนๆ วิตกกังวลสูง โดยเฉพาะความกังวลเกี่ยวกับเรื่องความเจ็บปวดทางด้านร่างกาย ทั้งนี้ โรงพยาบาลศรีธัญญาได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ขอให้ไปบางส่วนแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพิจารณาเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามกรณีอุทธรณ์คือ เวชระเบียนของนางปิ่นทั้งหมด เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของนางปิ่น ซึ่งนางปิ่นย่อมมีสิทธิที่จะได้ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลเกี่ยวกับตนเอง หน่วยงานของรัฐที่ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารนั้น จะต้องให้บุคคลนั้นได้ตรวจดูหรือได้รับสำเนาข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับบุคคลนั้น ตามมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับโรงพยาบาลศรีธัญญาได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ไปบางส่วนแล้ว และใบรับรองแพทย์ระบุว่าได้ตรวจนาง...และมีความเห็นว่าเป็นโรคอารมณ์สองขั้ว ไปรักษาที่โรงพยาบาลศรีธัญญาเท่านั้น ข้อมูลนี้ก็ควรเปิดเผยได้ จึงวินิจฉัยให้โรงพยาบาลศรีธัญญา เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเวชระเบียนของนางปิ่นทั้งหมด พร้อมทั้งรับรองสำเนาถูกต้องให้ด้วย

การที่จะปฏิเสธว่าให้ไปแล้ว แล้วไปขออีก ถ้าจะเข้าลักษณะขอมากขอบ่อยโดยไม่มีเหตุอันควร หมายถึงตามมาตรา ๑๑ ครับ คือ ขอนในเรื่องเดียวกันหลาย ๆ ครั้ง และหน่วยงานก็ให้ไปทุกครั้ง หรือขอเอกสารโครงการย้อนหลังหลาย ๆ ปี ที่เอกสารมีจำนวนมาก และเป็นภาระกับหน่วยงานด้วย ผู้ขอก็ต้องเป็นผู้รับผิดชอบเรื่องค่าถ่ายสำเนา และรับรองสำเนาถูกต้อง เอกสารเวชระเบียนของผู้ป่วย ๑ คน ไม่น่ามากเท่าไรครับ เรื่องนี้ใกล้ตัวมากด้วย มีประโยชน์มาก มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามกฎหมายนี้ ทหาหรือไปได้ นะครับที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๘ www.oic.go.th

“เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น”